

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Září 2017: Za naše školství, za zabránění šíření genderové ideologie.

Říjen 2017: Za mladé, za jejich povolání k práci na ochraně života.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Začíná školní rok, pojďme si procvičit své mozkové závitky! Zkušební otázka zní, co mají společného následující lidé? Francouzský prezident Emmanuel Macron, německá kancléřka Angela Merkel, britská premiérka Theresa May, předsedkyně skotské vlády Nicola Sturgeon, italský premiér Paolo Gentiloni, holandský premiér Mark Rutte, švédský premiér Stefan Löfven, irský premiér Leo Varadkar, předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker, jeho nástupce v úřadě lucemburského premiéra Xavier Bettel, minulý belgický premiér Elio di Rupo? Nevíte? Jsou bezdětní.

To samo o sobě není něco špatného. Někomu není z různých důvodů dopřáno mít děti. Ale jak upozorňuje v článku z 2. srpna na webu Echo24.cz novinář a překladatel Martin Weiss, jedná se o trend, a rozhodně ho nejde přičíst zřeknutí se rodiny na způsob celibátu kněží či řeholníků. To má obrovské dopady na celou společnost. Pan Weiss se v článku zabývá zvláště tématikou imigrace, ale myslím, že jeho postřeh ohledně bezdětnosti evropských vrcholných politiků úzce souvisí i s problematikou, za kterou se modlíme v září. Tedy za naše školství čím dál více zamořované gender ideologií.

V našich školách se začínají opět dětem předkládat věci, které se sice v mnohém přičí přirozenému zákonu a selskému rozumu, ale pššš!, to si můžeme říkat mezi sebou nebo doma, možná něco utrousit na některých sociálních sítích. Děti si jistě velice rychle osvojí schopnost rozlišit, co kde smí nebo nesmí říkat. Bezmála třicet let po pádu komunismu? Ano, nové totalitářské myšlení, tentokrát pod rouškou bezbřehé „tolerance“ a relativismu. Slovem gender označujeme kulturně podmíněné rozdíly mezi muži a ženami.

Radikálnější propagátoři genderové ideologie trvají například na tom, že dítě má být vychovááno tak, aby mu nebylo vnucováno konkrétní pohlaví. Ono samo si rozhodne, zda bude chtít žít jako muž, žena či bez definovaného pohlaví. Dělení toalet na pánské a dámské

ské, oslovování lady, gentleman, nepoměr mezi muži a ženami v jednotlivých pracovních odvětvích... je nepřípustným vnucováním genderových stereotypů. Kdo sledujete dění ve světě i u nás doma, tak víte, že mnou uváděné příklady nejsou nadsázkou, ale vycházejí z konkrétních událostí posledních měsíců. A nemyslete si, že se jedná jen o jakési trhlé intelektuální půtky! Právních norem zavádějících i vyžadujících gender ideologii v Evropě kvapně přibývá.

Úmysl modliteb na měsíc říjen je vlastně takovým ohlédnutím a současně navázáním na srpnové Celostátní setkání mládeže v Olomouci. Hnutí Pro život ČR se pokusilo během tohoto setkání pozvat mladé lidi k aktivní účasti na šíření kultury života. Nestačí totiž mladým říkat, co smějí nebo nesmějí, čemu se mají vyvarovat. To by bylo velice málo, vzpomeňme na podobenství o hřivnách: „Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.“ Nevyužíváme dostatečně potenciál mladých, jejich schopnost se nadchnout pro dobrou věc a jít za ní, ochotu sdílet s vrstevníky svou víru a postoje.

Přijde mi, že obecně podceňujeme naše mladé věřící, a předpokládáme u nich názory a postoje, které jsou ale ve skutečnosti názory a postoje z našeho mládí. Všimli jste si, že my kněží jsme někdy „mládežničtější“ než mládež? A priori podsouváme mladým, že určitě pochybují o víře, jistě odmítají autoritu církve i její morální učení, vyžadují při liturgii jen určitý typ hudby a rozesmáté vtipkující boдрé kněze...

Na zasedání pastorační rady farnosti nás jednou upozornil nejmladší, osmnáctiletý člen, že mládež nestojí o „trapné písně devadesátých let“. Hodně jsme se nasmáli. Prostě nám starším nedošlo, že čas běží, už nejsme mladí, i když si tak můžeme připadat. Dnešní mládež žije často něčím jiným, než jsme žili my před dvaceti lety, a ne vždy to musí být špatné. Nebojme se spolu s Pánem Ježíšem říct mladým: „Zajed' na hlubinu!“ To oni od nás očekávají, ne naše podbízení se, nebo naopak podceňování a snižování na úroveň nezodpovědných dětí.

Že mají své vrtochy? Kdo z nás je v jejich věku neměl? Z osmnáctiletého kritického člena pastorační rady se stal bohoslovec, z mnoha výrostků s otrávenými obličejí jsou dnes pro víru zapálení mladí farníci, manželé, rodiče... Je také třeba myslet na to, kdo převezme štafetu po nás. Prosím, máte-li v okolí někoho z mladých věřících, společenství mládeže, maminek na mateřské, mladé rodiny... nebojte se je vhodně oslovit. Můžete jim také nabídnout internetovou adresu modlitbyzanejmensi.cz, na které získají další potřebné informace.

Veliké díky za vaše modlitby a nasazení! Všem školou povinným i nepovinným přeje a vyprošuje požehnaný podzimní čas

Jiří Korda, kněz Kristův